

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Vsura

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

torum clarum, ac coadervatae supposito igni, dum concremarentur...

Rutilius: Rutilius quum aliquando Roma adisset Musonium, rogavit: Dic mihi Musoni, Iupiter Servator quem tu imitaris, num feneratur?

At, Cato. Ex Catone Censorio quum quispiam percontaretur, quid in re domestica maxime expediret? respondit: Bene pascere, bene vestire, & bene agrum colere, & illi qui quaesierat: Quid fenerari?

Alphonsus, Feneratores vitiose labores mortalium, & pascentes, harpyias vocare solitus erat Quemadmodum enim Virgiliana illa harpyiae raptu viuebant, sic hodie feneratores ex pauperum laboribus magnas per nefas opes reponunt sibi & suis.

Idem Iustitia aequitatis amator ardentissimus, audiens illicito lucro hominibus invidias a feneratoribus strui: Foenus nil aliud sibi quam amorem suum videri dixit. Damnavit autem vitiosam fenerandi rationem, quae plane est contra naturae regulam, cum ex nihilo nihil gignatur.

Paul. Senens. Foenus ita enim sine peccato exerceri posse affirmavit, si peccunia iis crederetur, qui nec capitalem summam reddere possent.

SIMILITUDINES.

D. Chrysol. Sicut qui ab aspicu percussus, quasi delectatus vadit in somnum, & sic per suavitatem soporis moritur: Sic & qui accipit sub vsura, pro tempore delectatur, quasi qui beneficium accipit, & sic per suavitatem beneficii non sentit, quomodo captivus effugitur.

Sicut qui aquam apud latentes per omnia membra discurrit, & corrumpit, sic vsura per totas facultates eius discurrit, & convertit eas in debitum.

Sicut fermentum modicum, quod mittitur in multam farinam, totam consersionem corrumpit, & trahit illam, & facit illem totam substantiam eius ad se trahit, & convertit in debitum.

Foenari quidem post multos annos fortem recipere concupiscis cum periculo, neque forte recipiendi, vitiosas, maius accipies foenus. Hic vero statim repetis, & hoc cum non hic semper, sed illic continuo sis mansurus, non hic iudicari, sed illic poenas subire debeas. Et si quis tibi quidem domos, ubi manere non debeas, parafset, magnum existimares detrimentum, id factum. Nunc autem hic vis loquulari, unde frequenter & ante vesperam es migraturus. Nescis, quod in aliena regione moramur, tanquam hospites & peregrini? Nescis quod peregrinorum est expelli: cum nec expectauerint, neque speraverint? Quod & nos patimur.

Plus. Qui in lutum incidit, eum oportet aut fugere, aut manere: nam si voluat, magis etiam inquinatur: Sic qui rem habet cum feneratoribus.

Cholerici qui purgare nolunt sub tempus, collecta in dies maiore bile, postea grautiter discurruntur? Sic qui sinunt foenus accrescere, cum adest dies, grautiter de capite laborant.

Plato Verat aquam a vicinis petere, nisi prius domi foderis vsque ad terram, quam ceramitidem vocant, repereris; non sperem esse venae: Ita prius excutiendum, ut parsimonia, allate via tibi suppediet, priusquam a mentarius pecuniam mutuum petas.

Pr ignis inualefcens, alia post alia corrumpit? Sic vsura. Lepus si unum parit, Scaliud alit, & rursum superfoetat: Ita feneratores alienum, priusquam conceperit, parit. Nam dantes statim peunt, & ponentes tollunt & fenerant, quod pro feno accipiunt.

Erasmus Rotterodami. Vulneres ipsi nihil occidunt, sed ab aliis occidunt: Ita nonnulli alienis fruuntur sudoribus.

Alutarius piscem semper sequitur piscis nomine sargus, qui illo conum fodiente exoriturum deuorat pabulum: Ita sunt qui se miscant alienis negotiis, ut eis laborantibus fructum ipsi praeceptant.

ADAGIA.

Citius vsura currit, quam Heraclitus. Σατίον ἢ τόκος Ηρακλείτου.

Idem ad agnum, abstinentiam a mutua... Est pylus ante pylum.

In eos accommodabitur, quibus alia vsura ubi quid alteri profertur velut antiquus...

Quid enim calamitosus, quam toties erube faciem fugit ave, latitare, mentis, distimulare, nunc flagitare: palam appellari, vitari, nunquam tui iuris esse.

Animam debet, Dicitur titulo de pauperare. Semel rubidus ac decies pallidus.

Vfus.

DEFINITIO ET ETYM

Vfus, Graece ὑπόθεσις, & ὑπόθεσις, vtor dictio possessio, detentio, apprehensio, vsu patitur, apprehendit, apprehensum ditinuit, firmo bonae fidei possessores & qui rebus suis vtuntur rebus alienis salua rerum substantia, se vsu nullo modo significat habitum vel potestatem cuiusque habitus & potentiae.

Vfus ad vtor venit, & aliquando significat nem, Virg. Nam neque erat cortex vsus. Nonnem, conuersionem. Terent. Sic mihi est vsus. Nunc scribitur vsus. Nunc manibus te magistra. Nonnunquam vtilitatem signifi ex vsu meo non esset. Vfu venire, est accideret vsu venit, ut mali bonis peeserantur.

BIBLICI LOC

Vsu rerum legitimus, 1 Tim. 2. 9. & 3. 1. 3. 19. Gal. 3. 24.

SENTENTIAE POE

Quid. Amor. 8.

Errantem vsu, vestis bona quae canescunt curis sepe relicta.

Abdita quid prodest generosi vsu? Si cultore caret: quid meriti con Si ductoris eger, raris efficit, omni Armamentum aegerat, teretiq, vsu Postit & excusso admittitere vela.

Quid. 1. Art. Ferreus astutus consumitur am Interit astutus vomer aduoc. Quid magis est durum saxo? qu Durat tamen molli saxa canu.

Quid. 4. Pont. 10. Cuius cauit lapidem, consumit Et teritur pressis vomer adu Luc. 1. de nat. rer.

Quintian. multum salis redem Annulus in digito subter renna Stillecidi casus lapidem canuit Ferreus occulit decrefcit vomer Ideam.

Nam leuiter quamuis quod cre Vincitur in longo spatio tamen Nonne vides etiam guttas in s. Humoris longo in spatio pertus Propert. 2. 25.

Sed tamen obscur a teritur rui Ferreus. & paruo saepe liqu Hor. Art.

Multa renascuntur, quae iam Qua nunc sunt in honore voca Quem penes arbitrium est & Claud. de rap. Prolept

rerumque ren